

ситету в 1870 році; впровадження цього методу в Гарвардській школі бізнесу почалося в 1920 році. Перші збірки кейсів були опубліковані в 1925 році в Звітах Гарвардського університету про бізнес.

В даний час в світовому науковому співтоваристві успішно співіснують дві класичні школи «case-study» – Гарвардська (американська) і Манчестерська (європейська). В рамках першої основний завданням навчання ставиться пошук єдиного вірного рішення, другий – акцентує увагу на багатоваріантності вирішення проблеми [1].

Кейс не пропонує учням проблему у відкритому вигляді, а учасникам навчального процесу належить виокремити її з тієї інформації, яка міститься в описі кейса.

Інформація, що міститься в кейсі проблема не має однозначного вирішення; суть методу в тому і полягає, щоб з безлічі альтернативних варіантів відповідно до вироблених раніше критеріями вибрати найбільш доцільне рішення і розробити практичну модель його реалізації.

Таким чином, кейс-технології розвивають вміння:

- аналізувати і встановлювати проблему;
- чітко формулювати, висловлювати та аргументувати свою позицію;
- спілкуватися, дискутувати, сприймати і оцінювати вербальну і невербальну інформацію;
- приймати рішення з урахуванням конкретних умов і наявності фактичної інформації.

Кейс-технології допомагають:

- зрозуміти, що найчастіше не буває одного єдиного вірного рішення;
- виробити впевненість в собі і в своїх силах, відстоювати свою позицію і оцінювати позицію опонента;
- сформулювати стійкі навички раціональної поведінки і проектування діяльності в життєвих ситуаціях [2].

Робота групи з кейсом ділиться на кілька етапів: уявлення кейса викладач; індивідуального вивчення кейс кожен член група; розробка варіантів індивідуальних рішень; обговорення варіантів індивідуальних рішень в кожній підгрупі; підготовка до обговорення та дискусія. Викладач як би передає свої повноваження студентів, його керівна роль зводиться до мінімуму.

На відміну від інших видів семінарських і практичних занять при використанні кейс-методів не можна виставляти оцінки за бальною системою – досить відзначити ступінь участі студентів в роботі. Результат застосування методу повинен бути не тільки отримання знань і формування практичних навичок, а й розвиток системи цінностей студенти, професійні позиції, життєві установки.

На закінчення слід зазначити, що застосування кейсів має бути методично, організаційно і педагогічно обґрунтованим і забезпеченим. Безперечно, функціональне поле кейсів відкриває широкі можливості для використання і доповнює традиційні класичні методи навчання економічних дисциплін. Використання кейсів в викладанні економічних дисциплін – це ще один крок до інтеграції української системи освіти в світовий освітній простір.

Перелік посилань:

1. Долгоруков А. Метод кейс-стаді як сучасна технологія професійно-орієнтованого навчання [Електронний ресурс] / А. Долгоруков. – Режим доступу : <http://www.vshu.ru>.
2. Андюсов Б. Кейс-метод як інструмент формування компетентностей / Б. Андюсов // Директор. – 2010. – № 4.

ВИВЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ІЗ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

О.А. Островська, канд. екон. наук, доцент

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Світова економіка стрімко набуває ознак нової моделі розвитку, головним чинником економічної динаміки за якої слугують інновації, покликані сприяти підвищенню ефективності бізнесової діяльності. За таких умов національна економіка також потребує змін, які б стали передумовою інтенсифікації потоку інновацій та усували б перешкоди для реалізації інноваційного сценарію розвитку, зумовлені нестачею інвестиційних ресурсів і високими ризиками інвестування. Дефіцит ресурсів обумовлений, серед іншого, несвоєчасним фінансуванням інвестиційних проектів. Однією з причин недофінансування таких проектів є неефективне управління корпоративними фінансами, зокрема, – брак використання інноваційних підходів у фінансовому менеджменті. Тому в умовах глобалізації економічного розвитку та інтеграції економіки України в європейський простір, чинні на вітчизняних підприємствах підходи до управління корпоративними фінансами потребують суттєвих змін.

Розв'язання поставлених завдань безпосередньо залежить від рівня професійної підготовки фахівців із фінансового менеджменту, рівня їх компетенції, вміння обґрунтувати та приймати правильні управлінські рішення, своєчасно імплементувати у вітчизняну практику новітній сучасний закордонний інноваційний інструментарій фінансового управління корпораціями. Тому завданням підготовки магістрів є, серед іншого, отримання студентами теоретичних знань та набуття практичних навичок з управління фінансами суб'єктів підприємництва за використання саме інноваційних підходів, методів й інструментів.

З цією метою до циклу обов'язкових нормативних наук з підготовки магістрів за Програмою «Фінансовий менеджмент у сфері бізнесу» включено нову дисципліну «Інновації у фінансовому менеджменті», яка є тісно пов'язаною з іншими дисциплінами фахового спрямування: «Фінанси підприємств», «Фінансовий менеджмент», «Управлінський облік», «Фінансовий облік», «Аудит», та ін., і вивчення якої є логічним завершенням підготовки висококваліфікованих фахівців із фінансового управління корпораціями.

Предметом науки нами визначено специфічну сферу фінансово-економічних відносин, що виникають в процесі управління фінансами суб'єктів підприємництва.

У процесі викладання науки викладач, що розуміє необхідність підвищення рівня засвоєння студентами економічних дисциплін в умовах глобалізації та європейської інтеграції України, має сприяти вирішенню завдань:

- з'ясування основ інноваційного фінансового менеджменту;
- вміння застосовувати сучасний інструментарій у практиці стратегічного фінансового менеджменту вітчизняних компаній, зокрема, – PESTEL, SLEPT-, STEEPLE, LONGPEST – аналіз в оцінці впливу ринкових трендів на фінансові результати компанії, різноманітні Key Performance Indicators (KPI) в оцінці реалізації фінансової стратегії корпорації;
- розуміння змісту сучасних підходів до інформаційного забезпечення фінансових рішень та інноваційних способів представлення даних, зокрема, технології XBRL як новітнього інструменту підготовки, аналізу і передачі бізнес-інформації, Dashboard, IFRS, та ін.;
- набуття практичних навичок із розроблення бізнес-плану інноваційного проекту;
- оволодіння сучасними методиками фінансової діагностики суб'єктів підприємництва, знання основ використання інноваційного інструментарію штучного інтелекту (ШНМ) у фінансовій сфері;
- освоєння нових для вітчизняного бізнесу форм, методів та умов фінансування бізнесу;
- з'ясування новацій нормативно-правового забезпечення інноваційного фінансового та сучасного антикризового менеджменту компаній в Україні;
- розуміння нових викликів та вимог до формування сучасної парадигми антикризового фінансового управління;
- врахування біхевіористичного підходу до фінансового менеджменту та виявлення особливостей впливу фактору поведінки на ефективність діяльності та прийняття рішень менеджментом окремих категорій суб'єктів підприємницької діяльності (різних організаційно-правових форм, форм власності, видів діяльності);
- формування професійних компетентностей сучасного фінансиста з урахуванням глобальних трендів розвитку корпоративних фінансів, зокрема, із врахуванням деформованої моделі ведення бізнесу в Україні (офшоризації, викривленої структури боргового капіталу тощо) у процесі прийняття фінансових рішень [1], а також оволодіння навичками можливих альтернативних способів урегулювання корпоративних конфліктів, зокрема, медіації [2].

Вивчення студентами інновацій у фінансовому управлінні є передумовою підвищення рівня викладання економічних дисциплін та професійної підготовки фахівців із фінансового менеджменту корпорацій в сучасних умовах глобалізації та європейської інтеграції України.

Перелік посилань:

1. Зимовець В. В. Деформована фінансова модель ведення бізнесу в Україні: інституційний аспект [Електронний ресурс] / В. В. Зимовець // Корпоративні фінанси: проблеми та перспективи інноваційного розвитку : зб. матеріалів I Всеукр. наук.-практ. конф. – К. : КНЕУ. – 2016. – С. 98-101.
2. Островська О. А. Медіація як спосіб врегулювання корпоративних конфліктів, консалтингова послуга та професійна компетентність сучасного фінансиста [Електронний ресурс] / О. А. Островська // Корпоративні фінанси: проблеми та перспективи інноваційного розвитку : зб. матеріалів I Всеукр. наук.-практ. конф. – К. : КНЕУ. – 2016. – С. 352-355.